

Aprilie la Şelimbăr

Ioan Grigoraş & Liliana Trif

- E-atâta primăvară-n luna asta
Cum n-a mai fost demult, dar e firesc,
S-au dus ninsorile, pleacă năpasta
Cu cele nouă babe şi-nfloresc

La Şelimbăr magnolii în grădină,
Iar tu pe balansoar visezi senin
Că stăm întinşi, desculţi, sub luna plină
Şi de pe piept îţi sorb un strop de vin.

Mă ameteşte primăvara nudă
Şi mă ating de fruct chiar dacă-i crud,
Printre petale gura mea zăludă
Alunecă uşor, uşor spre sud.

- E-atât de proaspăt verdele pădurii,
Pe catifeaua moale paşii mei
Aleargă spre poieni şi-n colţul gurii
Ştrengarul zâmbet te întreabă: "Vrei

În basmul meu să vii?" April te-mbie
S-adormi lângă magnolii, pe pământ,
Pe trupul alb să-mi scrii o poezie,
Dar niciodată să nu-ntrebi de sunt

Nereida acestui loc. Doar cerbii,
Când se adapă-n tainicul izvor
Sau trec grăbiţi să pască firul ierbii
Ştiu ce furtuni mă-nving, cât mi-e de dor.

Ioan Grigoraş & Liliana Trif